

Kedves barátságom!

Imhol vagyok én ves; egyikek tartod meg magadnak, a másikat az
 ilderás bonisétban vesned a képrelebbi levelgyűjtő hűkönyve. Mi meg-
 vagyunk. Képreld: az a lány a feleségen fejfájásán egészen meggyűlölt;
 akkor hűgű, kaja magán: az én nyaramba adna, hogy majd a hűm-
 gyengéséget is meggyűlölt; s mi törsem? az, hogy 24 óra alatt nyaralm-
 ban a lány olyan ferese lesz min a szén. Milyen ferese lehet a vérem!
 Most dörögölgeti postpórtával az asszony kedves lányrál, én pedig igen nevesem.
 Hanem parva neves is! Lett igazán Zarárság van, márkáit földes egress
 a képlén, márkáitlan pedig majd mi magunk essünk meg. 1863-ban is mi
 nem essék eső, se hó. Hát ki hogy vagyok? gondolom: Zókai hűm. In-
 tiska varr-e sokan? vagy a pesti menyasszonyok nem Zókai varrnak? Hát hány-
 lo' hűgű-e már a sálpán? Hűx hűgű. Gyvesen csokolint ei ölelűt be-
 lekes. Hauve majus 22. 1864

igazbarát
 Mirkán 1.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or a report, written in a cursive script. The text is oriented vertically on the page.

X